

[Jytte Røge.]

man har valgt dem. Ofte ligger disse timer som ydertimer, hvilket gør det endnu mere tillokkende at pjække. At tysk bliver et af disse frivillige fag, finder vi meget uheldigt, idet mange elever aldrig får anden boglig uddannelse end den, folkeskolen giver dem. Det er bevist, at 30 pct. af en årgang, den såkaldte restgruppe, definitivt vender ryggen til skolens port, når de først én gang har forladt den. Det vil sige, at en stor del af landets befolkning aldrig vil få lejlighed til at stifte bekendtskab med det tyske sprog.

Også på anden måde volder det hovedbrud, at tysk er frivilligt, nemlig ved optagelse til gymnasiet. Her er problemet: hvad stiller vi op med de elever, der har bortvalgt tysk, og som efter 9. eller 10. klasse finder ud af, at de gerne vil i gymnasiet? Det er utopi at tro, at man kan læse 3 års pensum i en sommerferie og gå op til prøve inden efterårsferien, sideløbende med at man går i 1. g.

Det vil med andre ord sige, at børn i 6. klasse, altså i 12-13 års alderen, skal tage stilling til, om de ønsker at få en højere uddannelse, hvortil en studentereksamen er nødvendig. Det kan man dårlig forlange af børn i den alder. Dersom tysk gøres til et obligatorisk fag på 5.-9. klassetrin, har vi i hvert fald løst disse vanskeligheder.

Med hensyn til engelsk mener vi, at jo tidligere et barn begynder at lære et fremmed sprog, desto lettere har det ved at til egne sig det. Derfor foreslår vi engelsk indført allerede på 3. klassetrin.

Vedrørende skolens henvisning til specialundervisning bør det kun ske i forståelse med eleven og forældrene. Det er altid betænkeligt at tage en elev ud af sit klassemiljø. Mange af de elever, der henvises til særundervisning, lider af ordblindhed, og jeg finder, at man bør gøre forældre til de pågældende elever opmærksom på, at der findes andre metoder til afhjælpning af denne lidelse. Jeg tænker i denne forbindelse på lydbehandlinger som beskrevet i ordblindepædagogen Amalie Sofie Høgsbro Østergaards bog „Ordblind“.

Til § 12 vil jeg sige, at fremskridtspartiet er modstander af den udelte skole, idet vi finder, at den hverken tilgodeser den svage eller den dygtige elev. Vi havde gerne set

den nuværende opdeling af eleverne efter 7. klasse fortsat. Vi er meget utilfredse med, at vi nu får en skole uden afsluttende eksamen, men med frivillig afgangsprøve i de enkelte fag. Vi vil derfor stille forslag til stk. 3 om, at såfremt en elev har deltaget i 9. klassetrins udvidede kursus i samtlige obligatoriske fag, indstillet sig til prøven i samtlige disse fag og opnået et tilfredsstillende resultat, benævnes denne prøve som en mellem-skoleeksamen. Ligeledes til stk. 4, at såfremt en elev har deltaget i 10. klassetrins udvidede kursus i samtlige obligatoriske fag, indstillet sig til prøven i samtlige disse fag og opnået et tilfredsstillende resultat, benævnes denne prøve som en realeksamen.

Som fremskridtspartiet tidligere har sagt, er vi alvorlig bekymrede for kundskabsniveauet herhjemme, idet vi føler, at vi er ved at sakke agterud i forhold til andre lande.

Svend Haugaard (RV):

Hvis ikke vi kendte fremskridtspartiet så godt, måtte man undre sig over et parti, som sidste år fremsætter et folkeskolelovsforslag gående ud på, at man i realiteten ville gøre landets folkeskoler til 2.000 ret forskellige friskoler, og året efter kommer med et meget unanceret lovforslag om en fast centraliseret eksamensskole. Det er at gå fra det ene yderpunkt til det andet på et enkelt år. Man kan da vistnok kalde det skiftende holdning, hvis det overhovedet har noget som helst med ordet holdning at gøre.

Man må da også undres over — stadig under forudsætning af, at man ikke kendte partiet så godt — at efter at vi nu har haft en lang debat om folkeskolen og har fået vedtaget en folkeskolelov, som skal træde i kraft den 1. august 1976, kommer man nu med forslag om ændringer og vil begynde debatten forfra, trods det at man kender resultatet på forhånd. Man vil ikke, hvis det nu skulle ske, at man fik forslaget vedtaget, hvad man heldigvis på forhånd ved at man ikke får, man vil ikke give folkeskolen den arbejdsro til planlægning, som den har behov for. Men man ved jo, at de andre partier ikke på samme måde hopper rundt i skiftende standpunkter, så man er sikker på at få det afvist; man kan derfor uden risiko lægge det frem til parade, men det er også det eneste, man opnår ved det.